

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie S. N.

skazanego za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 lutego 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania
prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 18 sierpnia 2020 r., V Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 18 grudnia 2019 r., II K (...),

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 18 grudnia 2019 roku, sygn. II K (...), uznał oskarżonego S. N. za winnego tego, że w dniu 15 lipca 2018 roku w miejscowości J. gm. G., woj. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w P. II Wydział Kamy, wydanym w dniu 13 stycznia 2014 roku, w sprawie sygn. akt II K (...), prowadził w ruchu lądowym, po drodze publicznej, samochód marki V. nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 2,57 promila oraz 2,44 promila alkoholu etylowego we krwi i czyn ten zakwalifikował z art. 178a § 4 kk. Na podstawie art. 178 § 4 k.k. i art. 37 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł dożywotni

zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz w oparciu o art. 43 a § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zasądził od oskarżonego kwotę 250 zł tytułem kosztów sądowych.

Po rozpoznaniu apelacji obrońców S. N. Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2020 roku, sygn. akt V Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w P., zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Wyrok ten został zaskarżony w całości kasacją wniesioną przez obrońcę skazanego na jego korzyść. W kasacji sformułowano wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, który uzasadniony został dużym prawdopodobieństwem wykonania go w pełnym zakresie jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, co byłoby oczywiście niesprawiedliwe dla skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest bezzasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza wniesionej kasacji świadczy o jej zasadności, a tym samym o

konieczności uchylenia zaskarżonego nią wyroku. Wtedy bowiem dochodzi do sytuacji w której skazany odbywałby karę, w sytuacji w której z racji na charakter uchybień, którymi jest dotknięty zaskarżony wyrok, nie powinien tego czynić, skoro wyrok ten na skutek wniesionej kasacji nie może się ostać.

Tego rodzaju sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie.

Z uwagi na wspomniany charakter orzeczeń będących przedmiotem (prawomocne i kończące postępowanie) zaskarżenia kasacją i związane z tym procesowe skutki zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. powinno nastąpić tylko wówczas, gdy owa zasadność zarzutów kasacji jawi się jako nieomal pewna. To dopiero może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu końcowej oceny zasadności kasacji obrońcy skazanego – aż tego rodzaju zaszłość nie wystąpiła. Prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji nie jest na tyle wysokie, by to stanowiło wystarczającą podstawę do zastosowania przywołanej regulacji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.